

[Sigsgaard.]

mit dagsordensforslag fremsat ved anden behandling og trukket tilbage for at mulig-gøre udvalgsbehandling? Jeg mener det ikke. For det første ved vi, at ministeren ikke vil følge henstillingen, og hvad er den så egentlig værd, kan man spørge. For det andet er udtalelsen desværre uklar, og jeg synes, det er en skam, at de to partier har forpasset lejligheden til at tage en ganske klar stilling i det folketingsudvalg, som har behandlet sagen. Udtalelsen er uklar, for den indeholder ikke en klar afstandtagen fra støtte til det sydlige Afrikas økonomi, den klare afstandtagen, som en lang række FN-resolitioner, som Danmark i almindelighed har undladt at stemme for, kræver. Det vil altså sige, at mindretalsudtalelsen efter min opfattelse er for blød. Men det betyder selvfølgelig ikke, at jeg er uinteressert i, hvad der egentlig skjuler sig under denne mindretalsudtalelse.

Hvad mener man egentlig med de ord, der står i den, og som altså er lidt forblommede, om, at der skal tages hensyn til Danmarks almindelige udenrigspolitik? Jeg tror, at en af de måder, vi kan få klaret spørgsmålet på, er ved at spørge socialdemokraterne, hvordan de selv vil fortolke denne deres politik i det øjeblik, de skulle administrere erhvervsfonden — og det kan jo ske inden ret så længe, at det er socialdemokraterne, der har hovedindflydelsen på administrationen af erhvervsfonden, i det øjeblik de danner regering eventuelt. Jeg vil da tro, at socialdemokratiet har forberedt sig på den situation, har tænkt over, hvad for en udenrigspolitik man vil føre, og at det er nogle af disse tanker, man har forsøgt at nedfælde i denne mindretalsudtalelse.

Jeg tror, at den bedste klaring, vi kan få på spørgsmålet om socialdemokratiets holdning, får vi simpelt hen ved at stille socialdemokratiet spørgsmålet: hvis socialdemokratiet får regeringsmagten, vil der så blive ydet garantier for eksport til Angola, Moçambique og Sydafrika, eller vil der ikke blive ydet eksportgarantier — eller vil der

måske blive indtaget en mellemholdning? Det spørgsmål vil jeg tro kan besvares ganske klart.

Jeg vil heller ikke lægge skjul på — men det ligger i udkanten af loven her, måske endda lidt udenfor — at jeg gerne i samme forbindelse så en besvarelse af spørgsmålet: vil socialdemokratiet som regeringsparti acceptere fortsatte danske investeringer i denne del af Afrika, eller vil man gribe ind? Men først og fremmest er jeg interesseret i at få klaret det første spørgsmål, som direkte følger af loven her, og hvor svaret burde fremgå af mindretalsudtalelsen. Hvad vil man om et år, når man selv sidder med regeringsmagten?

Jeg tror altså, at jeg må konkludere, at uklarheden stadig er så omfattende, at det er nødvendigt, at der skabes en klaring, tages en stilling. Man kan ikke klare sig med forblommede udtalelser, som det så tit sker, men må ganske klart bekende kulør, og derfor skal jeg, som jeg allerede forbeholdt mig ved anden behandling af dette forslag, genfremsætte det forslag om motiveret dagsorden, som jeg dengang trak tilbage, og som lyder:

„Idet folketinget udtaler, at der ikke af Danmarks erhvervsfonds midler eller på anden måde bør ydes nogen form for støtte til eller garantier for dansk eksport til eller investeringer i Sydafrika og de portugisiske kolonier i Afrika, fortsætter tinget behandlingen af den foreliggende sag.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden (se ovenfor).

Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jeg kan tilføje, at dagsordensforslaget ikke nu vil blive omdelt særskilt, idet det findes i tidenden sp. 876.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Ved første behandling af dette lovforslag kom jeg ind på den drøftelse, der tidligere igennem årene har været i folketinget om, hvor-